پس از تصویب در مجلس

معافیت‌های مالیاتی تعیین می‌شوند

معافیت‌های مالیاتی حقوق و دستمزد کارکنان دولت در سال جاری پس از تصویب لایحه آن در مجلس شورای اسلامی تعیین می‌شود.

علی‌اکبر عرب‌مازار ـ رئیس سازمان امور مالیاتی کشور ـ در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: امسال به علت اینکه قانون خدمات کشوری اجرایی می‌شود و نظام پرداخت حقوق‌ها تغییر خواهد کرد، تعیین سقف مالیاتی نیز نیازمند تعیین تکلیف قانونی است و بر همین اساس لایحه‌ای دو فوریتی تقدیم مجلس کرده‌ایم که با بررسی و تصویب آن، وضعیت معافیت‌های مالیاتی نیز مشخص می‌شود.

معاون وزیر اقتصاد گفت: تا زمان مشخص شدن معافیت‌های جدید، باید براساس سقف‌های سال گذشته عمل شود و این مسأله را هم اعلام کرده‌ایم.

وی در مورد ارائه اظهارنامه‌های مالیاتی نیز گفت: زمان ارائه این اظهارنامه‌ها از ابتدای تیرماه است.

رئیس سازمان امور مالیاتی کشور همچنین در مورد لایحه تحقیق و توسعه‌ای که در وزارت صنایع و معادن تدوین شده و به علت مخالفت‌های سازمان امور مالیاتی تغییر ماهیت داده شده است، گفت: اطلاع دقیقی از چنین لایحه‌ای ندارم ولی به احتمال زیاد، در این لایحه خواستار معافیت‌های مالیاتی شده بودند که با آن مخالفت شده است.

معافیت مالیاتی سال گذشته بر اساس ضریب جدول حقوق موضوع ماده ۳۳ قانون استخدام کشوری تعیین شد و این ضریب برای سال ۸۶ معادل ۴۵۴ ریال تصویب و به سازمان امور مالیاتی ابلاغ شده بود.

بر این اساس میزان معافیت حقوق بگیران شامل کارمندان و کارگران بر اساس ماده ۸۴ قانون مالیات‌های مستقیم برای سال ۸۶ سالانه معادل ۲۷ میلیون و ۲۴۰ هزار ریال تعیین شده است.

سیاست های کلی برنامه پنجم نهایی شد

شورای عالی تدوین برنامه پنجم سیاستهای کلی این برنامه را نهایی و به مراجع ذیربط ارسال کرد.

به گزارش مهر، رئیس جمهور در۱۵ مهرماه سال ۸۶ دردستوری به معاون اول خود مأموریت داد تا با تشکیل شورای عالی تدوین برنامه پنجم کشور، سیاست‌های کلی و جزییات این برنامه را پس از تأیید رهبر معظم انقلاب و تصویب در دولت و مجلس شورای اسلامی برای ابتدای سال ۱۳۸۹ آماده اجرا کند.

برهمین اساس، شورای عالی تدوین برنامه پنجم به ریاست پرویز داوودی و ۲۷عضو دیگر تشکیل و جلسات متعددی در این راستا برگزار کردند. البته با تأیید رئیس جمهوری نفرات جدیدی نیز به این شورا افزوده شدند.

رشد ۲۵ درصدی ارزش سهام واگذار شده به صادرکنندگان نمونه

معاون پشتیبانی و توسعه مدیریت سازمان توسعه تجارت از رشد ۲۵ درصدی ارزش سهام واگذار شده به صادرکنندگان نمونه خبرداد.

بابک افقهی در گفت وگو با مهر در خصوص آخرین وضعیت واگذاری سهام فولاد مبارکه به عنوان جوایز صادراتی به صادرکنندگان گفت: پرونده‌های صادرکنندگان نمونه برای دریافت سهام فولاد مبارکه در حال تکمیل است و تاکنون ۱۵ استان پرونده‌های خود را به صورت تکمیل برای سازمان توسعه تجارت ایران ارسال کرده اند.

مشاور وزیر بازرگانی افزود: آخرین زمانی که برای تکمیل کلیه پرونده ها و نهایی کردن کار متصور است حداکثر تا پایان خردادماه پیش بینی شده که البته بستگی به سرعت ارسال اسامی صادرکنندگان نمونه از سوی استانها به سازمان توسعه تجارت ایران دارد تا این سازمان بتواند مراحل واگذاری سهام را سریعتر طی کند.

وی تصریح کرد: استانهایی برای دریافت سهام در اولویت هستند که پرونده‌های صادرکنندگان نمونه را سریعتر به سازمان توسعه تجارت ارسال کنند، از سوی دیگر صادرکنندگانی که پرونده آنها سریعتر ارسال می شود ریسک کمتری را به لحاظ ارزش سهام تقبل می کنند؛ چراکه بازار سرمایه یک بازار متغیر بوده که ممکن است در آن ارزش سهام صعود یا نزول کند.

افقهی ادامه داد: کار واگذاری سهام فولاد مبارکه به صادرکنندگان آغاز شده و اسامی که تا به حال به دیتابیس سازمان بورس وارد شده ۶۴۰ صادرکننده را شامل می شود؛ این در حالی است که هر صادرکننده معادل میزان جایزه صادراتی خود سهام دریافت می کند.

معاون پشتیبانی و توسعه مدیریت سازمان توسعه تجارت ایران خاطرنشان کرد: دولت ۳۰۷ میلیارد تومان اعتبار برای پرداخت جوایز صادراتی برای سازمان توسعه تجارت در نظر گرفته که براساس آن، واگذاری سهام بابت جایزه صادراتی سالهای ۸۴، ۸۵ و ۸۶ صورت خواهد گرفت.

به گفته وی، پیش‌بینی ما این است که مقداری از اعتبار مذکور باقی بماند که سازمان توسعه تجارت بتواند جوایز صادراتی سال ۸۷ را به روز پرداخت کند.

افقهی اظهار داشت: قیمت تعیین شده برای هر سهم فولاد مبارکه براساس قیمت ۲۶ اسفندماه سال ۸۶ تابلوی بورس و معادل ۳۱۹ تومان تعیین شده که البته هر صادرکننده ای که سهام خود را دریافت کرده تاکنون ۲۵ درصد سود برده است؛ چراکه ارزش سهام این شرکت رو به صعود است.

گفت وگوی ابرار اقتصادی با مسعود دانشمند

پول نفت تنبلمان کرد

پویا دبیری مهر

موضوعاتی نظیر، چگونگی مصرف پول نفت، دستیابی به نقطه آرمانی در صادرات غیرنفتی، حل مشکل مسکن و اشتغال و کنترل نقدینگی و تورم می تواند سرخط مهمترین اهداف دولت به خصوص در شرایط زمانی حاضر باشد. چه آنکه تورم، رقم ۱۸/۵ درصد، براساس آمارهای رسمی بانک مرکزی را به خود می بیند و صادرات غیرنفتی به زور احتساب معاینات گازی به ۲۰ میلیارد دلار می رسد و در بخش مسکن حدود ۸۰۰ هزار واحد مسکونی ساخته شده که براساس قانون برنامه باید ۱/۵ میلیون خانه ساخته می شد و نقدینگی به ۱۶۰ هزار میلیارد تومان رسیده و نرخ بیکاری به ۱۱ درصد رسیده است. اینها آمارهایی است که نشان‌دهنده بیمار بودن اقتصاد یک کشور است. اقتصاد بیماری که هر از چند گاهی و از سوی چند مو سپید تحصیل کرده در دانشگاه و چند متولی اجرائیات امر اقتصاد ایران در قالب هشدار، نسخه‌ای برای آن پیچیده می شود تا شاید مرهمی باشد بر دردهای آن. یکی از همین مجرب‌های اقتصاد که دستی هم در تجارت و بازرگانی دارد و عضو هیأت مدیره یک شرکت بزرگ کشتیرانی است، مسعود دانشمند نام دارد. دانشمند عضو هیأت رئیسه اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و رئیس کمیسیون گردشگری اتاق ایران است. متولد ۱۲ تیر ۱۳۲۸. فوق‌لیسانس صنایع و فوق‌لیسانس بازرگانی و مهندسی برق را از دانشگاه پلی تکنیک دریافت کرده است. وی از فعالان به نام حوزه حمل و نقل و بازرگانی و کشتیرانی است. دانشمند معتقد است: «پول نفت ما را تنبل کرده، چرا که نفت را به عنوان یک درآمد در نظر داریم نه سرمایه».

نقش فعلی اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران را به عنوان پارلمان بخش خصوصی در جهت‌دهی به جریان‌های اقتصادی چگونه ارزیابی می کنید؟

اتاق بازرگانی ایران باید بدنه کارشناسی خود را برای اظهارنظر در خصوص مسائل جاری اقتصاد ایران تقویت کند، اما همه فعالیت‌ها نباید معطوف به این امر شود، بلکه باید با استفاده از توان و ظرفیت کارشناسان در زمینه تحلیل مسائل اقتصاد ایران این کار را به آنها واگذار کند.

این به این معنی است که اتاق به صورت واحد اظهارنظر نکند؟

به این مفهوم نیست ما باید در اتاق بازرگانی مدیریت کارشناسی داشته باشیم. به عنوان مثال همین بسته سیاسی - نظارتی بانک مرکزی باید از چند بعد در اتاق بررسی شود و به چند گروه کارشناسی دانشگاهی واگذار شود و مطالعات دقیق روی آن صورت بگیرد، سپس اتاق نگاه خود را روی آن اعمال کند و به عنوان دیدگاه بخش خصوصی به دولتمردان ارائه شود.

به تعبیری تشکیل یک دپارتمان تحقیقی و پژوهشی را پیشنهاد می‌دهید؟

بله اما نه اینکه همه این پژوهش‌ها را خود اتاق انجام دهد. باید طرح‌های پژوهشی به گروه‌های نخبه واگذار شود و با آنها قراردادهای کاری بسته شود و نتایج این تحقیقات با نظرات کارشناسان و اعضای اتاق تلفیق شود. نه فقط در اتاق بلکه در تمام کشور باید مدیریت تحقیق و پژوهش صورت بگیرد، چرا که در نهایت به اشتغال هم کمک می کند و ایجاد اشتغال یعنی چرخیدن چرخه اقتصادی کشور.

اگر موافق باشید قدری کلان‌تر، در خصوص اقتصاد ایران گفت وگو کنیم. برخی معتقدند با ابلاغ سیاست‌های اصل ۴۴ اقتصاد ایران آن روند رو به رشدی که پیش‌بینی می شد را طی نکرده است و آن انقلاب اقتصادی که قرار بود در بگیرد در نگرفت. چرا این اتفاق افتاده است؟

من اساساً با این نگاهی که مجلس به سیاست‌های اصل ۴۴ دارد مخالف هستم و این روند را با این سیاست‌ها همسو نمی‌بینم. بگذارید در اینجا این سیاست‌ها را مرور کنیم. اساساً قصد ندارم به پس زمینه‌های تاریخی که چرا به این جا رسیدیم و اصل ۴۴ به وجود آمد بازگشت کنم.

از این مقطع شروع می کنم که در اقتصاد فعلی ما چیزی به نام اصل ۴۴ وجود دارد و ایران به سمت WTO حرکت می کند و اقتصاد قالب دنیا رقابتی است و برای اینکه ما هم بتوانیم در این اقتصاد حضور داشته باشیم باید هزینه‌ها را کاهش دهیم، قیمت تمام شده تولید خودمان را کاهش دهیم وبتوانیم در سطح کالاهای مشابه در دنیا مطرح کنیم و این نمی‌شود مگر اینکه به سوی اقتصاد خصوصی حرکت کنیم و دولت را با اقتدار کوچک کنیم، نه اینکه دولت بزرگی داشته باشیم ولی اقتدار اجرایی و تصمیم گیری نداشته باشد.

این به چه مفهومی است؟ بیشتر توضیح دهید.

ما برای دولت چند مولفه را قائل هستیم. هدایت، نظارت و حمایت. این سه نقش دولت هستند دولت وظیفه تأسیس شرکت ندارد. وظیفه تأسیس کارخانه ندارد. این اشتباه است.

به نظر شما دولت باید کار اجرایی را به بخش خصوصی واگذار کند؟

بدون شک همین‌طور است. تمام اجرائیات در بخش اقتصادی باید به بخش خصوصی واگذار شود.

اما دولت به دلیل اینکه توان مطالعاتی ملی، منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای دارد، نگاه می کند و می بیند که مجموعه فولادی که در کشور سرمایه‌گذاری می شود چقدر است، چه نوع است، در منطقه این میزان چقدر است، بیرون از منطقه چقدر است، بازار دنیا به چه سمتی می رود و بنابراین ما باید سرمایه‌گذاری اضافی در این بخش داشته باشیم یا خیر. یا جلوی سرمایه‌گذاری را در این بخش گیریم و آن را مثلاً به بخش آلومینیوم انتقال دهیم. این وظیفه هدایتی دولت است.

وقتی هم که گروهی سرمایه‌گذاری کردند دولت حمایت کند. یعنی اجازه ندهد سرمایه‌گذاری در یک بخش افزایش پیدا کند و تعدد سرمایه‌گذار به وجود بیاید که گروه نخست تحت تأثیر قرار بگیرند.

بعد از این نظارت است. ما برای اینکه کالا با کیفیت مناسب و متناسب با استانداردهای جهانی وارد بازار شود تولید کالاهای بی کیفیت باعث صدمه به تولید کل کشور می‌شود، اعتبار کشور را زیر سئوال می‌برد چرا که برند و نشان تجاری یک کشور است.

اما بازگردیم سر اصل ۴۴ تصمیم بر این شد که دولت کوچک شود. بخش خصوصی بیاید در صحنه و فعال بشود. به همین جهت قرار بر این شد که بخش خصوصی بیاید در بخش‌هایی که تا کنون نمی توانسته کاربکند، کار کند. مثل فولاد، مثل خودروسازی، معادن، نیروگاه‌ها، سدسازی، راه‌آهن، مخابرات، کشتیرانی، هواپیمایی و غیره این صدر اصل ۴۴ است.

بنابراین فضایی باز شد تا بخش خصوصی و بخش تعاونی در بخش‌هایی ورود کنند که تا کنون در انحصار دولت بوده است. این یعنی بند الف اصل ۴۴. اما بند ب چه می گوید؟

برای اینکه یک رقابت ناعادلانه حادث نشود، بنابراین دولت دیگر حق سرمایه‌گذاری ندارد. به دلیل اینکه دولت امکانات ویژه دارد و اگر سرمایه‌گذاری کند یک رقابت نابرابر شکل می‌گیرد. بنابراین دولت وقتی می بیند که نمی‌تواند سرمایه‌گذاری کند با تولیدات بی کیفیت مواجه خواهد شد که در اصل ۴۴ چاره این امر در واگذاری‌ها که بند (ح) است دیده شده. اما مجموعه این اصل و بند الف که شاه بیت این سیاست‌ها است که باید بیایم و سرمایه‌گذاری کنیم و تولید کنیم و کارآفرینی کنیم و با این تولید وقتی تولید ناخالص داخلی (GDP) را افزایش دهیم، دولت توانمند می‌شود، چرا که هر کشوری که GDP آن پایین باشد دولت ناتوانی دارد و هر کشوری که GDP بالایی داشته باشد دولت توانمندی دارد. چرا که این تولید ناخالص داخلی به صادرات می‌انجامد و صادرات برای دولت هم اشتغال‌ایجاد می‌کند و عوارض و مالیات را هم افزایش می‌دهد و دولت توانمند می‌شود.

این مفهوم که اگر بخش خصوصی توانمند شود دولت ضعیف می‌شود مفهوم درستی است؟

دولت هر چه وارد تولید شود ضعیف‌تر می‌شود. نمونه آن در اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی است که دولت همه چیز را تولید می‌کرد. اما آیا اقتدار داشت؟! خیر البته در مرزهای خودش داشت اما در جهان هیچ اقتداری نداشت. اما همین که شروع کردند برای حضور در بازارهای جهانی اقتدار آنها افزایش یافت. نمونه فعلی این چین است. منظور این است که اصل ۴۴ نگاه جدی به بند الف دارد نه بند ج. بیشترین تمرکز دولت در حال حاضر روی بند ج است که واگذاری‌ها است.

حالا فرض کنید اگر دولت بیاید جایی مثل فولاد خوزستان را واگذار کند به بخش خصوصی فارغ از اینکه چگونه و با چه قیمتی چه اتفاقی در اقتصاد ملی رخ می‌دهد؟ فرض کنیم مدیریت بخش خصوصی ما هم خیلی قدرتمند باشد، اما حاصلی ندارد. بحث بر سر این است که بخش خصوصی ما باید بیاید یک فولاد خوزستان دیگری ایجاد کند، ایجاد اشتغال جدیدی کند چیزی حدود ۴ میلیون تن فولاد در سال تولید بکند که این تولید یا صادر شود یا در داخل مصرف شود. شاه بیت که می‌تواند تحول اقتصادی ایجاد کند. یعنی سرمایه‌گذاری جدید که مربوط به بند الف است.

نگاه مجلس بیشتر روی بند ج است که واگذاری‌ها است و این نگاه اشتباه است و همین امر سبب شده که برخی بگویند اصل ۴۴ کاری که نکرد هیچ، اقتصاد ایران را هم تخریب کرد.

در مجموع بند ج آنقدر اهمیت ندارد که بند الف دارد. اگر بخواهیم از این مرحله رکود اقتصادی عبور کنیم باید به آن توجه کنیم. کشور الان پول دارد. آخرین آماری که ارائه شده این بوده که ۸۰ میلیارد دلار در حساب ذخیره ارزی موجود است. قیمت‌های نفت هم به گونه‌ای است که رو به افزایش است. با این شرایط ما حدود ۷۵ میلیارد دلار در سال درآمد ارزی داریم و حدود ۵۵ میلیارد دلار هم هزینه داریم. چیزی حدود ۲۰ میلیارد دلار هم اینجا پول در دست دولت می ماند. اگر بتوانیم از این محل به واحدهای صنعتی کمک کنیم توسعه اقتصادی ایده‌آل اتفاق می‌افتد.

ما اگر به کشور ترکیه قبل از اوزان و بعد از اوزان نگاه کنیم می‌بینیم، کشوری که پول نداشته اما نیروی کار داشته بازار رو هم توانسته به دست بیاورد. اوزان رفت به عنوان دولت ترکیه از بانک‌های جهانی وام گرفت و بین ۲ درصد تا ۴ درصد هم نرخ بهره آن بود مدت بازپرداخت هم ۱۵ تا ۲۰ سال.

مثل وام‌هایی که ایران هم در زمان جنگ وهم قبل از انقلاب گرفت؟

بله مثل همان وام‌ها. این نوع وام‌ها چون کمترین ریسک را دارد بهره پایین هم دارد. حجم ریسک که پایین می‌آید قیمت بهره هم پایین می‌آید. دولت ترکیه وام‌ها را به بانک‌های داخل کشور داد و بانک‌ها به واحدهای تولیدی صنعتی دادند و ارز پس دادند. بنابراین بانک‌های مختلف در ترکیه این کار را انجام دادند. طرح‌های صنعتی را بانک‌ها پشتیبانی کردند.

کاری که بانک‌های ایران در قالب اعتبار دهی به طرح‌های زودبازده انجام می‌دهند در همین چارچوب است؟

خیر. اصلاً اینگونه نیست.

به این صورت ارز حاصل از این تولید به بانک مرکزی ترکیه رفت و بانک مرکزی ترکیه هم بدهی‌های خود را پرداخت کرد.

با این مثال واضح به این نتیجه می‌رسیم که تازه ما نیاز به وام خارجی هم نداریم، چرا که ذخیره ارزی را در دست داریم. اما به واقع یک واحد تولیدی صنعتی چه میزان باید بوروکراسی را طی کند تا بتواند به موقع از وام بهره ببرد؟!

این بوروکراسی طولانی مدت باعث می‌شود زمان مناسب برای یک سرمایه‌گذاری موثر از دست برود وزمانی این وام تصویب می‌شود که فضای کسب و کار از بین رفته است.

نتیجه این می‌شود که کسی که این وام را گرفته چون در زمان معین وام را دریافت نکرده برای اینکه جبران سرمایه‌گذاری کند و بخشی از این پول را در بازار دیگری سرمایه‌گذاری می کند. سکه می‌خرد، سیم کارت موبایل می‌خرد، اتوموبیل می خرد و می فروشد وساختمان سازی و برج سازی می کند و همه این‌ها به شکلی تورم زاست. این درحالیست که این تورم در نهایت دامن آن سرمایه‌گذار در بخش بازار سیاه را هم می گیرد و دوباره این کار تکرار می‌شود واقتصاد تورمی امروز پیش‌رو ما راشکل می‌دهد و هیچ اطمینانی هم نیست که فردا روزی تورم کاهش یابد و همین عدم اطمینان به کاهش تورم سبب می‌شود که سرمایه‌گذار درحرکت‌های تورم زای خود فعالیت داشته باشد.

نظر شما در خصوص بسته سیاسی - نظارتی بانک مرکزی چیست؟

فارغ از اینکه در متن این بسته چیست، باید این را در نظر گرفت که این بسته به بازار یک شوک نامناسب می‌دهد. چرا که وقتی این بحث‌ها مطبوعاتی می‌شود از سوی مسئولان، اصل موضوع در حاشیه قرار می‌گیرد و هرکس برای خودش اظهار نظر می‌کند.

یعنی شما معتقدید یک مدیریت واحدی بر ابلاغیه‌ها و مصوبات باید باشد؟

اگر اینکارصورت نگیرد هرکس برای خودش چیزی می‌گوید. مثل تعرفه موبایل که یک روز ۱۰ درصد و یک روز ۶۰ درصد می‌شود. هنوز جلسه کمیسیون ماده یک برای تعیین تعرفه واردات موبایل در حال برگزاری بودکه خبرگزاری فارس تیتر زد« تعرفه واردات موبایل ۱۰ درصد شد» این جور اتفاقات آثار و عواقبی دارد که باید به آن توجه کرد. یک سخن واحد باید درباره مسائل اقتصادی وجود داشته باشد.

درزمینه تولیدات داخلی برای اینکه بتوانیم به بازارهای جهانی نزدیک شویم مهمترین کاری که باید صورت بگیرد چیست؟

در درجه اول باید از تولید کننده حمایت شود. اما حمایتی که بتواند در بازارهای جهانی رقابت کند. من با واژه تولید برای صادرات مخالفم چراکه ما باید تولید کنیم برای بازار جهانی.

اگر مصرف کننده ما بین سمندایران خودرو و BMW، بی‌ام را انتخاب می‌کند، این انتخاب یعنی تأیید یا عدم تأیید کیفیت یک تولید. ما باید در کنار تولید با کیفیت تولیدات را افزایش دهیم.

کیفیت کالا را چه کسی باید بالا ببرد؟

تولید کننده.

تولید کننده بخش خصوصی؟

فرقی نمی‌کند. وقتی دولت دیوار تعرفه‌ای برای ورود کالا می‌گذارد رقابت تولید کننده داخلی باخارجی را از بین می‌برد و در نتیجه کالای بی کیفیت به دست مردم می‌رسد. اجازه بدهید در خصوص چگونگی استفاده از پول نفت گفت وگو را ادامه دهیم.

برخی کارشناسان معتقدند که نباید پول نفت را به سر سفره مردم آورد بلکه آن را باید به دست مردم داد تا بتوانند با آن کار کنند و تولید کنند واشتغال زایی صورت بگیرد، این تحلیل درست است؟

من پول نفت را درآمد نمی‌بینم. پول نفت تبدیل سرمایه است. مثلاً شما باغی دارید آن را می فروشید و با آن خانه می‌خرید. یعنی این دارایی را به دارایی دیگری تبدیل می‌کنید. اما اگر این دارایی را فروختی و به عنوان درآمد به آن نگاه کردی، یعنی شما سرمایه‌خود را از دست دادی. من اصلاً پول نفت را درآمد نمی‌دانم. این سرمایه ایست که تغییر شکل پیدا می‌کند. یعنی باید این سرمایه زیرزمینی به سرمایه روی زمینی تبدیل شود. دولت باید از درآمدهای خود مثل مالیات هزینه‌های خود را تأمین کند. همین خرج پول نفت باعث شده که تنبل شویم. ما الان داریم از محل درآمدهای نفتی هر سال استقراض می‌کنیم، در حالی که اگر پول نفت را کنار بگذاریم دیگر استقراض نمی‌کنیم. سؤال من از دولت این است که بدهی خود را به مردم کی می‌خواهد بپردازد؟

این حجم عظیم نقدینگی که هیچگاه درتاریخ اقتصاد ایران سابقه نداشته است نشانه چیست؟

حجم نقدینگی آثار تبعی عدم تولید است، چون وقتی نقدینگی جامعه را به سمت تولید هدایت کنیم نقدینگی جمع می‌شود و تورم از بین می‌رود. اما وقتی پول دست مردم است، ارزش این پول به مرور گم می‌شود. به همین دلیل پول را تبدیل به کالایی می‌کنید که ارزش آن حفظ شود. مثل سکه، مثل ملک و غیره.

اگر ما نفت را بگذاریم کنار اقتصاد ما چه شکلی پیدا می‌کند؟

ما ۵۵ میلیارد دلار واردات داریم در مقابل آن صادرات غیرنفتی با احتساب میعانات گازی ۲۰ میلیارد دلار است. یعنی ما ۳۵ میلیارد دلار کسری تراز تجاری داریم. پس کشوری که ۳۵ میلیارد دلار کسری‌تر از تجاری دارد، اقتصاد غلطی هم دارد و باید با برنامه‌ریزی صحیح فکری به حال این اقتصاد مریض کرد.

تا سال ۱۳۹۱

۹ میلیارد دلاردیگر به حجم واردات افزوده می شود

واحد اطلاعات اکونومیست از افزایش ۹ میلیارد دلاری واردات ایران و کاهش ۱/۷ میلیارد دلاری تراز تجاری ایران تا سال ۱۳۹۱ خبر داد.

به گزارش ایسنا، اکونومیست در گزارش ماه مارس خود میزان واردات ایران در سال گذشته را ۵۳ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار برآورد و پیش‌بینی کرد که این شاخص در سال جاری به ۵۶ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار خواهد رسید.

به اعتقاد اکونومیست واردات ایران سال به سال افزایش خواهد داشت به طوری که در سال ۸۸ واردات ۵۶ میلیارد و ۹۰۰ میلیون دلاری و در سال ۸۹ واردات ۵۷ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلاری برای کشور به ثبت خواهد رسید که با تداوم روند صعودی این شاخص در سال ۱۳۹۰ معادل ۵۹ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار خواهد بود.

سال ۱۳۹۱ سالی است که رقم ۶۲ میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلار برای مجموع واردات ایران به ثبت خواهد رسید که نسبت به سال ۸۶ افزایش ۹ میلیارد دلاری نشان می دهد.

با توجه به پیش‌بینی‌های انجام شده در خصوص صادرات و واردات ایران در سال جاری و سال‌های آتی، متوجه می‌شویم که طی سال ۸۷ تراز تجاری ایران به ۳۰ میلیارد دلار خواهد رسید که بالاترین میزان در دهه کنونی بوده و خواهد بود.

سازمان بازرسی کل کشورخبر داد: مناقصه‌ها و مزایده‌های دستگاه‌های اجرایی بازرسی می‌شوند

سازمان بازرسی کل کشور اعلام کرد: معاملات عمده، مناقصه و مزایده‌های وزارتخانه‌های نیرو، تعاون، بازرگانی، ارتباطات و فناوری اطلاعات، راه و ترابری و همچنین کمیته امداد حضرت امام(ره) و بنیاد شهید را مورد نظارت و بررسی قرار می‌دهد.

به گزارش سازمان بازرسی، در این بررسی‌ها شیوه پیش‌بینی، تشخیص و تعیین نیاز برگزاری مزایده‌ها و مناقصه‌ها، سوابق موجود برنده مزایده‌ها و مناقصه‌ها وشیوه اعلام و آگهی این نوع معاملات مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

همچنین ارزیابی روند برگزاری و تعیین برنده مزایده‌ها و مناقصه‌ها، بررسی شیوه انعقاد، اجرا و نظارت بر قراردادها و بررسی عملکرد مشاور در انجام مناقصه‌ها از دیگر محورهای این برنامه بازرسی است.

براساس این گزارش کارشناسان و بازرسان سازمان بازرسی از ۲۴ فروردین ماه در این دستگاه‌ها مستقر شدند.

اقتصاد ابرار

Daily Economic News

صاحب امتیاز و مدیرمسئول:
سید محمد صفی‌زاده

آدرس پست الکترونیکی
E-Mail : Info@Abrar.ir

نشانی: تهران- خیابان شهید بهشتی- خیابان قائم مقام فراهانی خیابان شهید میرزا حسنی- پلاک ۸
تلفن: ۴ الی ۸۸۷۰۰۸۰۴-۸۸۷۰۸۳۴۰
نمابر: ۸۸۷۰۰۸۲۷

تلفن سازمان آگهی ها:
۸۸۷۰۰۷۸۴ - ۸۸۷۰۰۷۹۵ -۸۸۷۰۸۷۵۲

آدرس الکترونیکی: www.Abrarnews.com

قابل توجه هم میهنان گرامی در استانهای خراسان رضوی- خراسان شمالی و خراسان جنوبی

سرپرستی و نمایندگی جدید گروه نشریات ابرار در این سه استان به نشانی: مشهد مقدس، خیابان بهار حد فاصل میدان بسیج و چهارراه بی سیم، خیابان بوستان پلاک ۲۵ تلفن: ۸۵۱۰۹۲۰ - ۰۵۱۱ می باشد.

گروه ملی صنعتی فولاد ایران

آگهی مناقصه عمومی
شماره ۲۸۷۰۰۹

گروه ملی صنعتی فولاد ایران در نظر دارد انجام عملیات ذیل را وفق مشخصات و شرایط کلی فوق از طریق مناقصه عمومی به یکی از شرکتهایی که دارای منابع انسانی، سوابق و تجارب اجرایی مرتبط می‌باشد واگذار نماید.

۱)مشخصات مناقصه

موضوع مناقصه: خدمات نقشه‌کشی، اسکن اسناد، چاپ، کروکی و نقشه مستندات در کارخانجات گروه ملی صنعتی فولاد ایران.		
مدت اجراء: ۲۴ ماه	مبلغ تضمین: ۱۲/۰۰۰/۰۰۰ ریال	نوع تضمین: ضمانتنامه بانکی، واریز وجه نقد به شماره حساب ۲۲۲۲ بانک صادرات شعبه گروه ملی
تاریخ فروش اسناد: از تاریخ ۸۷/۲/۱۶ به مدت ۱۰ روز	آخرین مهلت دریافت پاکات پیشنهاد قیمت: پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۸۷/۳/۱۲	
تاریخ گشایش پاکات: دوشنبه مورخ ۸۷/۳/۱۳	محل گشایش پاکات: اهواز - دفتر کمیسیون معاملات و مناقصات گروه ملی صنعتی فولاد ایران	

از کلیه متقاضیان شرکت در مناقصه دعوت می‌شود پس از کسب اطلاعات لازم و با ارائه اصل رسید واریز مبلغ ۱۰۰/۰۰۰ ریال (غیرقابل استرداد) به حساب جاری شماره ۲۲۲۲ بانک صادرات شعبه گروه ملی با کد ۳۴۴۶ در ساعات اداری جهت دریافت اسناد به آدرس کیلومتر ۹ جاده اهواز- خرمشهر- شرکت گروه ملی صنعتی فولاد ایران (۳۳۱۰۰۶۶- ۰۶۱۱ تلفکس: ۳۳۱۰۱۲۲-۰۶۱۱) امور قراردادها و سایت WWW.insigroup.com مراجعه فرمایند.

۲) شرایط متقاضی

۱) داشتن شخصیت حقوقی.

۲) ارائه گواهی رتبه‌بندی و تاییدیه از سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی- اداره کار و امور اجتماعی و یا سایر سازمانهای مرتبط با موضوع مناقصه با تاریخ اعتبار سال جاری الزامی است (کپی برابر اصل شود).

۳) ارائه اسناد و مدارک ثبتی و قانونی شرکت شامل: تصویر اساسنامه، اظهارنامه، آگهی تاسیس، آگهی آخرین تغییرات.

۴) ترجیحاً داشتن سوابق کاری مشابه معتبر و مرتبط با موضوع مناقصه ضروری است.

ضمناً ارائه سوابق و مدارک مزبور هیچگونه حقی برای متقاضیان جهت شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد نمود.

روابط عمومی گروه ملی صنعتی فولاد ایران